Lebensborn

http://pl.wikipedia.org/wiki/Lebensborn

Projekt Himmlera – „czysta aryjska rasa”.

Obwód głowy.

Tak miały wyglądać …….

Bundesarchiv, Bild 183-2000-0110-500
Foto: o.Ang. | 1941

Kidnapping d'une enfant polonaise par des officiers SS

Hitlerowscy specjaliści politycznego problemu rasowego, członkowie partii rządzącej NSDAP, doktorzy Wetzl i G. Hecht napisali (25.11.1939), że polskie dzieci, o wielkiej wartości rasowej, powinny być wywiezione do Niemiec i wychowane w stosownych szkołach z internatem albo w sierocińcach, tak jak dzieci niemieckich żołnierzy poległych na polu walki, albo niemieckie rodziny powinny je zaadoptować. Po wojnie odnaleziono ok. 25 tys. z ponad 200 tys. dzieci uprowadzonych z polskich rodzin w programie germanizacji, będącej częścią przestępczej hitlerowskiej polityki systematycznie wprowadzanej w życie w okupowanej Polsce.

Polowanie na polskie dzieci.

W odpowiedzi na spadającą liczbę urodzeń w Niemczech, Himmler stworzył (12.12.1935) *Projekt Lebensborn*. Himmler piastował stanowisko *Oberfuehrera* (naczelnego dowódcy) SS. Celem SS było wprowadzenie w życie nazistowskiej doktryny rasowej i antysemickich ideałów.

Himmler stwierdził (14.11.1943): *naszym obowiązkiem jest odebranie tych dzieci siłą albo przez porwanie. W ten sposób uzyskamy dla nas korzyść w postaci krwi dobrej rasy*.

8 maja 1945 Himmler z opaską na oku, bez wąsów, wyposażony w dokumenty na nazwisko Heinricha Hitzingera, policjanta tajnej żandarmerii polowej fizycznie do niego podobnego, wraz z czternastoma SS-mannami, w tym z osobistym lekarzem-chirurgiem, wyruszył na południe Niemiec. Grupa ta miała przypominać zdemobilizowaną jednostkę żandarmerii polowej. Został zatrzymany po tym jak okazał dokumenty w punkcie kontrolnym w Meinstedt k. Bremervörde (wedle relacji gdyby tego nie uczynił, podobnie jak tłumnie zmierzająca ludność niemiecka, wówczas uznanoby go tak jak innych za przesiedleńców wędrujących po kapitulacji Niemiec). Himmler popełnił jednak błąd, postępując zgodnie ze swym biurokratyczno-policyjnym podejściem. Po aresztowaniu był przetrzymywany przez Brytyjczyków również w Zeelos i w Westertimke k. Lüneburga, gdzie został zidentyfikowany.

Popełnił samobójstwo poprzez połknięcie cyjanku potasu, w czasie próby przesłuchania 23 maja 1945.